

Kazimierz Reguła

Wieliczka, pow. Kraków

Informator Archeologiczny : badania 3, 174-176

1969

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

użytkowaniem tego terenu. Część z nich zawierała fragmenty ceramiki kultury trscinieckiej, dwie - materiał charakterystyczny dla kultury Łużyckiej IV okresu epoki brązu, w kilku nie stwierdzono inwentarza, względnie znajdowały się w nich sabytki przemieszane. W górnych warstwach stanowiska występowała ceramika średniowieczna.

WASOSZ, pow. Góra

patrz okres halsztacki

WIELICZKA, pow. Kraków

Museum Żup Krakowskich
Wielicka

Badania prowadzi? Kazimierz Reguła.
Finansowało Museum Żup Krakowskich
Wieliczka. Trzeci sezon badań. Osada
z przełomu okresu późnolateńskiego i
wczesnorzymskiego. Ślady osadnictwa
wczesnośredniowiecznego.

W dniach od 12.VI do 15.VII oraz od 26.VII do 8.VIII br. objęto pracami teren o powierzchni 300 m². Pod 90-centymetrową warstwą przemieszanej ziemi zawierającej różnorodny materiał archeologiczny, znajdowała się warstwa kulturowa, której grubość wahała się od 60-70 cm. Była to ciemna ziemia z dużą ilością sabytków głównie fragmentów naczyń kultury celtyckiej, puchowskiej i przeworskiej oraz z młodszej fazy wczesnego średniowiecza. Pod warstwą kulturową na głęb. 140-160 cm odkryte zostały

obiekty, które łącznie ze skupiskami kulturowymi znanymi z lat ubiegłych tworzą zespół produkcyjny, związany przypuszczalnie z warzeniem soli. W skład zespołu wchodziły dwa zbiorniki na solankę o wym. 240x140 i 110x110 cm o głębokości 50-60 cm, dwa rowki łączące oba te zbiorniki /dług.13,50m średnica 35, głęb. 10-15 cm/, 16 owalnych palenisk o średn. od 80 cm do 7 m, trzy jamy, skupisko surowca grafitu oraz nieregularnie rozplanowane w przestrzeni 33 ślady po słupach.

Wśród sabytków ruchomych pochodzących z warstwy kulturowej i wyżej wymienionych obiektów najliczniej reprezentowana jest ceramika, w obrębie której można wyróżnić kilka grup: 1/ceramika malowana, 2/ ceramika grafitowa, 3/ fragmenty cienkościenne naczyń z facetowanymi lub sgrubiałymi brzegami, 4/ naczynia donicowate zdobione ornamentem poziomych i ukośnych żłobków, 5/ kilkanaście odmian grubościennych naczyń zasobowych kultury celtyckiej i puchowskiej.

Oprócz ceramiki znaleziono szklany paciorek, nóż żelazny, dwa fragmenty pilników, dwustokowaty pręcik gliniany, 4 ciężarki tkackie, kamień żarnowy, płaską ośkę z przewierconym otworem służącym jako uchwyt oraz kilka niezidentyfikowanych przedmiotów żelaznych.

W oparciu o przedstawione wyżej sabytki, zespół ten należy datować na przełom okresu późnolateńskiego i wczesnorzymskiego i łączyć z ludnością kultury celto-przeworskiej i ewentualnie puchowskiej. Były to najprawdopodobniej urządzenia solankowe podobne do odkrytych w Baryczu, pow.Kraków w 1967 r./neolit/, i w Wielosce stan.IV w r.1962 /wczesnośredniowiecze/.

Na stanowisku tym, oprócz opisanych wyżej obiektów, odkryto także jedno palenisko otwarte i piec kopułowy z okresu wczesnośredniowiecznego, które datowane są na podstawie ceramiki i

przędzika z rółowego żupku wołyńskiego na XII-XIII w.

WŁOSZCZOWA - powiat

patrz badania penetracyjne

ZGIERZ

patrz okres wpływów rzymskich

ZŁOTÓW - Wybudowanie

patrz okres halstaacki

Stanowisko 6